

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Pavla Peláka ve věci **žalobce: Město Přelouč**, se sídlem Československé armády 1665, 535 33 Přelouč, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2011, č.j. 46091/010-6311-21.7.2011-41199-18-NM**,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2011, č.j. 46091/010-6311-21.7.2011-41199-18-NM, a rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 17.6.2011, č.j. 46005/110-6311-17.6.2011-18985/RE/4/BE/8, **s e** pro vady řízení **z r u š u j í a v ě c s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení a žalobci **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24.8.2011, č.j. 46091/010-6311-21.7.2011-41199-18-NM, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila napadené rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „OSSZ“) ze dne 17.6.2011, č.j. 46005/110-6311-17.6.2011-18985/RE/4/BE/8, kterým byla žalobci podle § 126 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“), uložena povinnost uhradit regresní náhradu v celkové výši 93 960,- Kč.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhal jeho zrušení a též zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a náhrady nákladů soudního řízení. Námitky žalobce soud pro přehlednost shrnul v následujících žalobních bodech:

1. Žalovaná se nevypořádala s námitkami žalobce obsaženými ve správním spise, konkrétně:

- v záznamu z jednání ze dne 25.5.2011 žalobce požadoval, aby bylo prokázáno zaviněné protiprávní jednání a příčinná souvislost mezi tímto jednáním a úrazem pana Kosiny,
- ve vyjádření ze dne 8.12.2010 žalobce namítl, že předpokladem uplatnění regresní náhrady škody je zaviněné protiprávní jednání konkrétní osoby zjištěné pravomocně v příslušném řízení,
- v odvolání ze dne 30.6.2011 v bodě II. odst. 3 žalobce namítl, že OSSZ sice překvalifikovala příčinu úrazu p. Kosiny, ale již neuvedla, v čem spatřuje zaviněné protiprávní jednání žalobce, tedy nepostupovala v souladu s právním názorem žalované vyjádřeným ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 12.4.2011.

2. Žalovaná potvrdila prvoinstanční rozhodnutí, ačkoliv OSSZ nezjistila správně skutkový stav věci, aplikovala chybně příslušná právní ustanovení a rozhodnutí řádně neodůvodnila, čímž ho učinila nesrozumitelným a nepřezkoumatelným.

OSSZ překvalifikovala ve svém rozhodnutí příčinu úrazu tak, že příčinou byla díra v komunikaci. Vyšla přitom především z tvrzení poškozeného p. Kosiny o díře v komunikaci, která nebyla vidět, neboť na ní byly námraza a napadaný sníh. OSSZ však nijak neobjasnila, v čem spatřuje zaviněné protiprávní jednání žalobce, resp. proč vyloučila jako příčinu úrazu zledovatělou komunikaci a další klimatické vlivy. OSSZ provedla jen některé navržené důkazy, např. nevyžádala zprávu o povětrnostní situaci v daném místě a čase a neprovedla rekonstrukci události na místě samém, přesto jednoznačně tvrdí, že příčinou úrazu byla výhradně díra v komunikaci. Z fotodokumentace ovšem tvrzení p. Kosiny o zapadané díře nevyplyvá a nelze z ní stanovit ani hloubku této nerovnosti. V nerovnosti přitom nelze spatřovat závadu ve schůdnosti ve smyslu § 26 odst. 2 a 7 zákona číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 13/1997 Sb.“), tudíž na ni ani nebylo upozorňováno ve smyslu § 27 odst. 3 téhož zákona. Sám p. Kosina ve své výpovědi dne 5.5.2011 uvedl, že občané na díry (byly celkem dvě) v komunikaci upozorňovali, tedy o této nerovnosti věděl a mohl ji předvídat, proto měl přizpůsobit chůzi stavu a povětrnostní situaci. Pokud se pak týká závad způsobených povětrnostními vlivy, bylo prováděno správcem místní komunikace jejich zmírňování v souladu s plánem zimní údržby. Stav na komunikaci byl způsoben vnějšími okolnostmi – nepříznivými povětrnostními vlivy, nikoliv protiprávním jednáním žalobce. Příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalobce a vznikem škody na zdraví p. Kosiny rovněž chybí.

3. V § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění se hovoří o zaviněném protiprávním jednání zjištěném soudem nebo správním úřadem. Předpokladem uplatnění regresní náhrady je tedy pravomocné zjištění zaviněného protiprávního jednání osoby odlišné od pojištěnce v příslušném řízení. Orgán nemocenského pojištění rozhoduje pouze o povinnosti zaplatit regresní náhradu. Tedy příslušný soud

nebo správní orgán musí rozhodnout o zaviněném protiprávním jednání a teprve poté lze rozhodnout o povinnosti zaplatit regresní náhradu škody. OSSZ a následně i žalovaná tak překročily svou příslušnost. Pokud by snad bylo připuštěno, že OSSZ a žalovaná mohly rozhodnout i o zaviněném protiprávním jednání, což žalobce vylučuje, zabývaly se otázkou zavinění nedostatečně. Odpovědnost podle § 27 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb. je odpovědností objektivní a nelze z ní dovozovat existenci zaviněného protiprávního jednání. OSSZ zavinění pouze konstatovala, neobjasnila, jak k závěru o zavinění dospěla, nezabývala se formou zavinění, zaviněním právnické osoby a její rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila podáním ze dne 11.1.2012, kterým navrhla její zamítnutí. Nejprve obsáhle rekapitulovala průběh řízení, k žalobě samotné pak zaujala následující stanovisko:

Žalovaná se v napadeném rozhodnutí vypořádala se všemi námitkami žalobce, když tyto se v podstatě shodují s námitkami žalobními. OSSZ postupovala plně v intencích předchozího zrušujícího rozhodnutí, došetřila okolnosti vedoucí ke vzniku úrazu pana Kosiny a zjistila jeho příčinu.

Zaviněného protiprávního jednání se žalobce dopustil tím, že v souladu s § 27 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb. neodstranil nerovnost (díru) v komunikaci a ani na ni neupozornil, čímž způsobil škodu p. Kosinovi vzniklou úrazem. Po p. Kosinovi lze stěžít požadovat, aby i přes znalost místních poměrů, na zasněžené komunikaci předvídal, kde se nachází nerovnosti, když tyto nebyly označeny. Příčinná souvislost mezi jednáním žalobce a vznikem škody je tak prokázána.

Při zjišťování příčiny úrazu vycházela OSSZ ze záznamu o nepracovním úrazu a výpovědi p. Kosiny, když za příčinu považovala díru v komunikaci, která nebyla kvůli námraze a sněhu vidět. Tento názor potvrdila v napadeném rozhodnutí i žalovaná. Žalobce v průběhu řízení nezpochybnil průběh úrazového děje popsany p. Kosinou, jen za příčinu úrazu považuje uklouznutí na náledí. Fotodokumentace byla pořízena až den po úrazu a dokumentuje nerovnosti. V den úrazu sněžilo. Vyžádání zprávy o povětrnostní situaci považuje žalovaná za nadbytečné, když o povětrnostních podmínkách nebylo v řízení sporu. Stanovisko ředitele Technických služeb, list č. 9 z deníku zimní údržby, plán zimní údržby a nařízení města Přelouč č. 9/2009 nepovažuje žalovaná za rozhodující, neboť příčinou úrazu byla nerovnost v komunikaci. Rekonstrukci na místě sám žalobce nikdy nenavrl, vzhledem k opravě komunikace v dubnu 2010 a neopakovatelnosti klimatické situace by pak stejně byla bez významu pro zjištění příčiny úrazu.

OSSZ dne 12.10.2010 zaslala Městskému úřadu Přelouč podnět k zahájení šetření protiprávního jednání majícího význam pro regresní náhradu ve věci úrazu p. Kosiny. Městský úřad dne 11.11.2010 odpověděl, že řízení nezahájil, neboť k úrazu došlo vlivem povětrnostních podmínek, nebyly porušeny stanovené povinnosti a nelze prokázat zaviněné protiprávní jednání. OSSZ si tak učinila úsudek sama, na základě skutečnosti, že žalobce uznal, že k úrazu došlo, nezahájil řízení, zároveň ale uznal odpovědnost za škodu, když učinil hlášení vzniku škody pojišťovně Generali, která p. Kosinovi náhradu škody vyplatila. Ust. § 126 zákona o nemocenském pojištění nevylučuje možnost, aby si posoudil správní orgán zaviněné protiprávní jednání sám. Ostatně OSSZ nemohla postupovat jinak. Regresní náhrada byla dne 13.12.2011 v plné výši uhrazena z bankovního účtu Generali pojišťovny, a.s.

O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, když oba účastníci s tímto souhlasili; žalobce výslovně podáním ze dne 12.4.2012 a žalovaná konkludentně, když na výzvu soudu ze dne 29.3.2012, v níž byla poučena, že nevyjádří-li ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s rozhodnutím bez jednání, bude se mít za to, že souhlas s takovým postupem byl udělen, nereagovala a soud měl tudíž zato, že s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Soud přitom v souladu s § 75 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované, tj. ze stavu k datu 24.8.2011, kdy bylo rozhodnutí žalované vydáno, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

Ze správního spisu soud zjistil následující:

Žádostí ze dne 12.10.2010 požádala OSSZ Městský úřad Přelouč o sdělení, zda zahájil řízení ve věci protiprávního jednání majícího význam pro regresní náhradu z důvodu dočasné pracovní neschopnosti pana Josefa Kosiny, a pro případ, že k zahájení takového řízení nedošlo, dala současně podnět k zahájení šetření protiprávního jednání.

Městský úřad reagoval dopisy ze dne 11.11.2010 a ze dne 15.11.2010, jimiž sdělil, že řízení ve věci protiprávního jednání zahájeno nebylo, neboť nelze prokázat zaviněné protiprávní jednání konkrétní osoby. Dne 22.7.2010 provedlo Město Přelouč oznámení škody a věc postoupilo k vyřízení Generali Pojišťovně, a.s. Dne 4.8.2010 tato pojišťovna oznámila, že poukazuje p. Kosinovi částku 6 400,- Kč, dne 24.9.2010 pak oznámila, že poukazuje jmenovanému doplatek ve výši 86 187,- Kč za ušlý zisk.

Oznámením ze dne 26.11.2010 oznámila OSSZ zahájení správního řízení o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu podle § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění.

Dopisy ze dne 8.12.2010 a ze dne 9.12.2010 se žalobce ve věci vyjádřil, když především uvedl, že k úrazu pana Kosiny došlo v důsledku povětrnostní situace, zajišťováním zimní údržby místních komunikací a chodníků v obci byla pověřena příspěvková organizace Technické služby města Přelouč, která postupovala dle plánu zimní údržby a v souladu s příslušnými právními předpisy. Předpokladem k uplatnění regresní náhrady je zaviněné protiprávní jednání konkrétní osoby pravomocně zjištěné v příslušném správním řízení. Město Přelouč však vydalo nařízení města Přelouče č. 5/2009 s přílohou plán zimní údržby, stanovilo příspěvkovou organizaci zajišťováním zimní údržby a tedy splnilo povinnosti dle zákona č. 13/1997 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 104/1997 Sb. Vzhledem k neexistenci zaviněného protiprávního jednání nelze prokázat ani příčinnou souvislost mezi jednáním a škodou, odpovědnost žalobce není dána. Žalobce současně označil důkazy k prokázání svých tvrzení, konkrétně citované nařízení, výpověď ředitele Technických služeb města Přelouč, deník zimní údržby této příspěvkové organizace, zprávu o povětrnostní situaci v daném místě a čase. Závěrem pak navrhl řízení zastavit.

První rozhodnutí OSSZ o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu ve výši 93 960,- Kč ze dne 14.1.2011 bylo k odvolání žalobce žalovanou zrušeno s tím, že OSSZ je povinna v dalším řízení jednoznačně určit příčinu vzniku úrazu pana Kosiny, konkrétně specifikovat zaviněné protiprávní jednání žalobce a příčinnou souvislost mezi ním a škodou a zdůvodnit případné neprovedení důkazů navržených žalobcem.

Rozhodnutím ze dne 17.6.2011 OSSZ opětovně uložila žalobci povinnost uhradit regresní náhradu ve výši 93 960,- Kč. Své rozhodnutí opřela o vyjádření pana Kosiny učiněné před ní dne 5.5.2011, záznam o nepracovním úrazu coby nedílnou součást žádosti o poskytování nemocenského a fotografií místa úrazu pořízenou den po úrazu, tj. 9.1.2010, a uzavřela, že příčinou vzniku úrazu pana Kosiny byla díra v komunikaci, do které poškozený šlápl a kterou kvůli námraze a sněhu neviděl. Podle OSSZ se žalobce dopustil zaviněného protiprávního jednání tím, že díru v komunikaci neodstranil a ani na ni neupozornil a tak způsobil vznik úrazu pana Kosiny.

Odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí OSSZ žalovaná zamítla a rozhodnutí potvrdila. Žalovaná v napadeném rozhodnutí obsáhle rekapitulovala průběh správního řízení a závěrem k odvolacím námitkám žalobce uvedla, že se ztotožnila se závěry OSSZ, za příčinu úrazu považuje nerovnost v komunikaci, zaviněné protiprávní jednání žalobce pak spočívá v tom, že neodstranil danou nerovnost, ani na ni neupozornil, přičemž po panu Kosinovi nelze požadovat, aby předvídal, kde na zasněžené komunikaci se nacházejí nerovnosti. K námitce žalobce, že OSSZ provedla jen některé důkazy a nevypořádala se s tvrzeními žalobce, se žalovaná nevyjádřila. Rovněž tak se nevěnovala poukazu žalobce na to, že zaviněné protiprávní jednání osoby musí být pravomocně zjištěno v příslušném správním řízení, přičemž u žádného zaměstnance ani představitele žalobce či jeho příspěvkové organizace k tomuto nedošlo.

Podle § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění: „Ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku, je povinen zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Nárok na regresní náhradu nemá orgán nemocenského pojištění vůči pojištěnci, jemuž byla dávka vyplacena.“

Podle § 126 odst. 3 téhož zákona: „Regresní náhrada se stanoví ve výši vyplacené dávky.“

Podle § 126 odst. 4 zákona o nemocenském pojištění: „Povinnost k zaplacení regresní náhrady vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu nemocenského pojištění o povinnosti zaplatit tuto náhradu.“

Podle § 126 odst. 7 téhož zákona: „Orgán nemocenského pojištění je povinen podat podnět příslušnému správnímu orgánu nebo jinému orgánu veřejné moci k zahájení řízení, pokud by v tomto řízení mohlo dojít ke zjištění zaviněného protiprávního jednání majícího význam pro regresní náhrady.“

Z citovaných ustanovení zákona o nemocenském pojištění zcela zřetelně vyplývá, že nezbytným předpokladem pro rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění o povinnosti zaplatit regresní náhradu je existence zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem. Jinými slovy řečeno, orgán nemocenského pojištění je oprávněn rozhodnout o povinnosti k regresní náhradě až v momentě, kdy je soudem, případně správním úřadem postaveno najisto, že určitá osoba se dopustila zaviněného protiprávního jednání. Posuzuje pak pouze příčinnou souvislost mezi tímto zjištěným zaviněným protiprávním jednáním a vznikem nároku na dávku z nemocenského pojištění, když výši regresní náhrady je povinen stanovit ve výši vyplacené dávky. Tato omezená rozhodovací pravomoc, kdy orgán nemocenského pojištění může rozhodnout o povinnosti regresní náhrady až tehdy, je-li

soudem či správním úřadem postaveno najisto zaviněné protiprávní jednání třetího subjektu, přičemž výše této regresní náhrady je pevně dána (rovna výši vyplacených dávek), je logickým důsledkem poměrně nestandardní právní úpravy, kdy orgán nemocenského pojištění, jemuž byla způsobena škoda v podobě vyplacených dávek, které by nemusel platit, pokud by nedošlo k zaviněnému protiprávnímu jednání, sám rozhoduje o povinnosti tuto škodu hradit, tedy platit regresní náhradu. Ač je tedy orgán nemocenského pojištění ze zákona povinen o regresní náhradě rozhodnout, je zároveň velmi svázán, neboť musí vyčkat rozhodnutí příslušného soudu či správního úřadu, jímž bude zjištěno zaviněné protiprávní jednání. Typicky půjde o rozhodnutí soudu vydané v trestním řízení či rozhodnutí správního úřadu o přestupku či správním deliktu. Výši regresní náhrady pak orgán nemocenského pojištění rovněž nemůže určit dle vlastního uvážení, vždy ji musí stanovit ve výši odpovídající vyplaceným dávkám. S touto velmi omezenou rozhodovací pravomocí orgánu nemocenského pojištění se pak nerozlučně pojí jeho povinnost stanovená v § 126 odst. 7 zákona o nemocenském pojištění, a to podat podnět příslušnému správnímu orgánu nebo jinému orgánu veřejné moci (typicky soudu) k zahájení řízení, pokud by v tomto řízení mohlo dojít ke zjištění zaviněného protiprávního jednání majícího význam pro regresní náhradu.

V tomto konkrétním případě překročila OSSZ stanovené zákonné meze, neboť z moci úřední zahájila řízení o regresní náhradě, aniž by měla k dispozici rozhodnutí příslušného soudu či správního úřadu, z něhož by vyplývala existence zaviněného protiprávního jednání konkrétního subjektu, a sama rozhodla o tom, že ze strany žalobce k zaviněnému protiprávnímu jednání došlo. Žalovaná pak její postup napadeným rozhodnutím „posvětila“, aniž by nějakým způsobem vyvrátila nebo alespoň okomentovala žalobcovu námitku, že nedošlo ke zjištění zaviněného protiprávního jednání konkrétní osoby příslušným správním úřadem. Soud se neztotožnil s argumentací žalované, že § 126 zákona o nemocenském pojištění nevylučuje, aby si OSSZ posoudila zaviněné protiprávní jednání sama. Naopak je přesvědčen, že tato možnost je daným ustanovením zcela vyloučena, když jeho odst. 1 hovoří o zaviněném protiprávním jednání zjištěném soudem nebo správním úřadem, odst. 7 pak stanoví povinnost orgánu nemocenského pojištění podat podnět k zahájení řízení příslušnému orgánu veřejné moci. Na druhou stranu soud chápe vyjádření žalované, že OSSZ neměla jinou možnost, neboť toto odpovídá vývoji v dané věci. Poškozený pan Kosina nevyvolal spor se žalobcem o náhradu způsobené škody, včetně ušlého zisku, neboť tato mu byla uhrazena pojišťovnou žalobce. Úraz si pan Kosina způsobil při chůzi po zasněžené a namrzlé komunikaci (soud se zde nebude pouštět do rozboru, zda příčinou bylo počínání pana Kosiny či závada ve schůdnosti komunikace, neboť toto mu v rámci soudního řízení správního nepřísluší a ostatně ani správní spis neposkytuje dostatek podkladů k učinění podloženého závěru) zcela zřejmě je tedy vyloučeno jakékoliv trestní řízení, neboť úraz nebyl důsledkem žádného trestněprávního jednání. V úvahu však nepřipadá ani řízení o přestupku, resp. správním deliktu. Ani za situace, kdy by pravou příčinou skutečně byla závada ve schůdnosti, kterou žalobce neodstranil, nezmírnil, případně na ni neupozornil, by žalobce nespáchal správní delikt, neboť zákon o pozemních komunikacích nestanoví vlastníkům komunikací povinnost o ně pečovat, resp. neodstranění či nezmírnění závad ve schůdnosti, případně jejich neoznačení nijak nesankcionuje. Že by snad případná závada ve schůdnosti byla způsobena protiprávním jednáním třetího subjektu (např. úmyslným poškozením komunikace) ze správního spisu nijak nevyplyvá. Přes vše uvedené však závěr v tom smyslu, že OSSZ neměla

jinou možnost, než si jednání žalobce posoudit sama, správný není. Za situace, kdy nebylo zaviněné protiprávní jednání konkrétního subjektu zjištěno ani soudem, ani správním úřadem a OSSZ nebyla úspěšná s podnětem k zahájení řízení zaslaným Městskému úřadu Přelouč, byl postup podle § 126 odst. 4 zákona o nemocenském pojištění, tedy rozhodnutí o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu, vyloučen. Opačný výklad podle soudu nelze připustit, neboť pak by došlo k situaci, kdy jedna strana sporného vztahu rozhoduje autoritativně o povinnosti druhé strany a záleží zcela na ní, jaká tato povinnost bude, konkrétně OSSZ autoritativně definuje zaviněné protiprávní jednání žalobce, v jehož příčinné souvislosti jí vznikla škoda odpovídající vyplaceným nemocenským dávkám. Jedna strana typického majetkového sporu o náhradu škody by tak byla nepříjemně zvýhodněna vůči straně druhé, neboť by o ní ze své mocenské pozice rozhodovala. Pokud OSSZ byla přesvědčena, že k zaviněnému protiprávnímu jednání ze strany žalobce došlo a tedy ona má právo na regresní náhradu nemocenských dávek vyplacených v souvislosti s úrazem panu Kosinovi, měla vyvolat řízení u příslušného civilního soudu, kdy by se jednalo o typický majetkový spor státu s městem o náhradu škody.

Soud tedy uzavírá, že žalobce měl pravdu v třetím žalobním bodě, tedy v tom, že OSSZ, ani žalovaná, nebyly oprávněné rozhodnout o regresní náhradě, neboť soudem ani správním úřadem nebylo zjištěno konkrétní zaviněné protiprávní jednání.

Vzhledem k tomu, že žalovaná, ani OSSZ vůbec v dané věci nebyly oprávněny rozhodnout, resp. rozhodovaly bez splnění základní zákonné podmínky (konkrétního zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem či správním úřadem), nemusel se soud zabývat prvním a druhým žalobními body, neboť tyto již směřují do věcného posouzení nároku na regresní náhradu, konkrétně do nesprávně zjištěného zaviněného protiprávního jednání, které však dané správní orgány neměly vůbec oprávnění posuzovat a hodnotit.

Soud tedy uzavírá, že shledal žalobu důvodnou, neboť žalovaná rozhodla o povinnosti regresní náhrady, aniž by k tomu byly splněny zákonné podmínky. Stejný závěr pak platí ve vztahu k rozhodnutí OSSZ, proto soud postupoval podle § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. a rozhodnutí žalované i OSSZ zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V tomto bude žalovaná vázána vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), tedy že řízení o zaplacení regresní náhrady nelze vést bez existence rozhodnutí soudu či příslušného správního orgánu, z něhož bude vyplývat zaviněné protiprávní jednání konkrétního subjektu, na základě něhož došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku (§ 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění).

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl v řízení plně úspěšný a náleží mu tedy náhrada všech nákladů řízení před soudem důvodně vynaložených. Ze správního spisu žádné takové náklady nevyplývají, proto soud rozhodl tak, že žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal a současně vyslovil, že žalovaná na takovou náhradu nemá právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 7.5.2012

JUDr. Jan Dvořák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Pfeiferová

